

[...]

32.098/II/PF

[...]

Ter zitting van 13 april 2000 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht die werd ingediend omwille van het feit dat de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen aan een Franstalige klant een in het Frans gesteld ontvangstbewijs heeft afgeleverd, waarop echter een Nederlandstalige vermelding voorkomt, nl. “Brussel”.

Ter staving van zijn verzoek had de klager een kopie van het document bijgevoegd.

*

* *

De overhandiging van een ontvangstbewijs vormt een betrekking met een particulier.

Artikel 41, § 1, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) bepaalt dat de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik maken van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Volgens de vaste rechtspraak van de VCT, dienen alle vermeldingen die op een document voorkomen in één enkele taal te zijn gesteld, nl. die van het document zelf.

In het onderhavige geval had het document volledig in het Frans moeten zijn gesteld, met inbegrip van de adresvermelding.

De VCT oordeelt dat de klacht ontvankelijk en gegrond is.

Zij is evenwel van mening dat het hier klaarblijkelijk om een feitelijke vergissing gaat.